

Политиката на сандардисване националнитѣ меншества се прояви въ масови побоища и форменни кланета. Нашитѣ конституционни управници вмѣсто да дадатъ сериозни национални отстъпки и правдини на потиснатитѣ отъ вѣкове национални меншества, се задоволяватъ само съ мизерни подаяния на отдѣлни личности, прѣдставлявайки тѣзи подаяния като концесии на самитѣ нации.

Културнитѣ правдини на народноститѣ вмѣсто да бждатъ разширени, систематически се тѣпчатъ отъ органитѣ на държавната власть. Българитѣ въ своето голѣмо мнозинство, като носители на демократични идеи, станаха първи жертва на иттихадийската шовинистична и потисническа политика.

Отоманскитѣ българи, като граждани въ конституционна държава, прѣзъ всичкото врѣме на 4 годишния конституционенъ режимъ, даваха изразъ на недоволството си отъ тази политика чрѣзъ митинги и конгресни резолюции, — когато сѣществуваха политическитѣ имъ организации, и чрѣзъ Екзархийски такрири, мемоари и протести на българскитѣ депутати въ отоманската камара и периодическия печатъ, когато тѣзи организации бѣха разтурени.

Така отоманскитѣ българи дочекаха деньтъ, въ който се разтури камарата и се издаде разпоредба за произвеждане нови избори.

Понеже най-голѣмото прѣвимущество на конституционния режимъ е, че той дава възможность на гражданитѣ по легаленъ редъ съсъ своя вотъ за депутати въ новата камара да провалятъ една вредна за тѣхъ държавна политика и да смѣнятъ нейния проводникъ — правителството, недоволството на грамадното множество отомански българи, неминуемо трѣбва да се манифестира въвъ врѣме на изборитѣ, като поведе то систематична изборна борба противъ политиката на „Иттихадъ ве Терекі“.

Схващайки така положението на работитѣ, съборътъ отъ делегати на българскитѣ изборни комисии отъ Македония и Одринско счита, че съюзениятъ български политически печатъ съсъ своя позивъ стана вѣренъ тълкувателъ на прѣцѣната, която даватъ отоманскитѣ българи на слѣдваната, опасна за държавата, политика, а съ платформата, — точенъ изразителъ на сѣществениѣ искания на послѣднитѣ.

Съборътъ, прочее, се солидаризира напълно съ позива и избирателната платформа на комисията на печата, като сѣщеврѣменно осжда всички онѣзи, които, изхождайки отъ свои амбиции и егоистични интереси, ставатъ съзнателни и несъзнателни орждия на властващата партия въ нейнитѣ стрѣмежи да дезорганизира българския народъ.

За да се постигне сполука въ изборната борба противъ властващата група, която има на разположение държавната машина, на отоманскитѣ българи се налагаше да диятъ съюзници